

La ciutat es mor i a ningú li importa un rave

«El mercat és un devorador insaciable i ningú fa res per posar-li topalls. Ningú té cap interès a fer-ho»

Interior de la Cistelleria Siscart, al barri d'Hostafrancs de Barcelona | Cistelleria Siscart

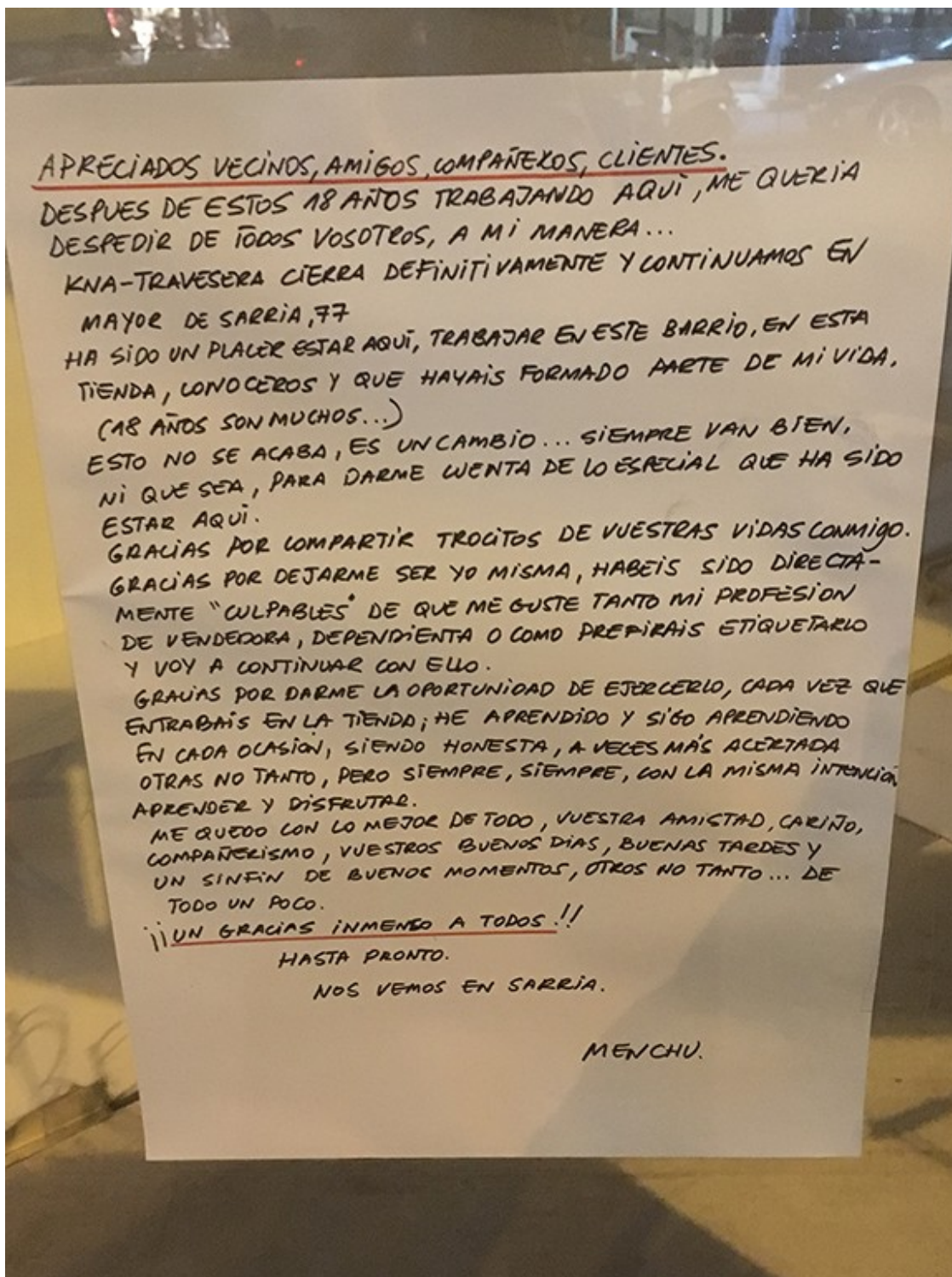
Barcelona és la ciutat en què cada dia tanca un comerç emblemàtic perquè al propietari se li acudeix que és una gran idea demanar una pujada desorbitada del lloguer: "El mercat està així. Segur que un llogater em paga el que demano". Coneixem sobretot què passa als barris del centre però és que també està passant a Sant Andreu i a El Clot. També està passant al cinturó de la ciutat, al Besòs, a l'Hospitalet i al Vallès. Botigues d'alimentació que porten tota la vida al barri i que no poden passar a una nova generació de la família senzillament perquè el lloguer es multiplica per tres com per art de màgia.

En una botiga de productes de segona mà del carrer de Milà i Fontanals de Gràcia han hagut d'empaquetar-ho tot de pressa i corrents perquè el propietari ha considerat que calia fer aquesta multiplicació per tres. El propietari, el senyor Antonio, tenia ganes de continuar dempeus i s'ha buscat la vida per trobar un local assequible a les seves possibilitats molt a prop, al carrer de Camprodon. La Menchu, la treballadora de tota la vida d'una botiga de roba de Travessera de Gràcia entre Balmes i Via Augusta, va deixar fa un parell de mesos una nota manuscrita enganxada a l'aparador. S'acomiadava dels clients del barri amb emoció i agraïment. Una carta humana i càlida, una mostra de civisme, d'arrelament, un al·legat contra el relativisme i l'ultraliberalisme desbocat que tot ho arrassa.

La històrica cansaladeria Carmen del carrer d'Escudellers va tancar també fa unes setmanes. Era impossible assumir l'augment del lloguer. Els veïns els van acomiadar amb una festa de

germanor injectada també d'emoció i agraïment. I també d'empenyament, esclar. Llegeixo al *Time Out* que aquesta setmana també tanquen Coses de Casa i Germanes Garcia, al Gòtic. I que aviat farà el mateix la cistelleria Siscart de Sants. El cicle de la vida fa que la gent es jubili i si no hi ha continuïtat ni familiar ni no familiar, els negocis s'extingeixen i en broten de nous. Això és normal, esclar, ha passat tota la vida i continuarà passant.

El problema és que ara ni que vulguis continuar pots fer-ho. El mercat és un devorador insaciable i ningú fa res per posar-li topalls. Ningú té cap interès a fer-ho. Jo ja n'estic fart, de fer d'enterraments. Cada setmana tocaria fer un article de comiat, de tancament, un rèquiem. Ja n'estic fart, de predicar en el desert. D'aguantar que em diguin "nostàlgic de merda" i coses similars. És molt depriment aquesta situació. A ningú li importa un rave que la ciutat es vagi morint.

Carta de comiat d'una treballadora d'una botiga tradicional a la Travessera de Gràcia de Barcelona Foto: Toni Vall